

AÑO XVI INCA, PRECIO:
15 JUNIO 1989 N° 797 50 PTAS

Editorial

Reneixen campaments

Pareixia un tema oblidat i passat de rosca això dels campaments. Pareixia que la Falange havia fet el gran invent quan passada la guerra incivil, varen sorgir com sorgeixen els bolets a la tardor mallorquina. Passats anys i més anys, els grups socials, polítics, culturals i d'esplai han redescobert que és important que els nins tinguin uns dies de bona convivència vora la mar, dintre del boscos o dalt de les muntanyes. No és un invent nou ni, tampoc de la Falange Tradicionalista i de las Jons. Abans del Franquisme, durant la Segona República i més enrera, ja hi havia els Exploradors i les Colònies d'Estiu que organitzaven les Escoles Nacionals i altres empreses privades. Avui, pel que es veu, hi ha una reneixença molt grossa i, ben de veritat, ens agrada. Pensam que és bo que sortits que són de les escoles, segueixen la seva formació física, moral i intel·lectual dintre d'un altre ordre i concepte. Per tanta vaja un aplaudiment a tots els qui es posen ben al davant d'una organització d'aquest tipus.

AJUDEM A LA NATURA MALLORQUINA

Els temps, com tot, fa canviar les persones així com canvien les circumstàncies. Ens troban a un moment històric en que és ben necessari que miren els nostres camps, les nostres platges, els nostres animalons i, al final, a nosaltres mateixos. Ja es hora, creim que encara hi som a temps, que ens concienem de la responsabilitat que tots tenim envers la natura mallorquina. Ja s'ha d'haver acabat el trist joc de no tenir respecte al nostre entorn i construir d'una manera indiscriminada i irracional. Es ben necessari que conservem boscatges i pinars, caletes i turons. Es ben necessari que sapiguem lo que tenim i que ens ve de vella herència.

Hem de conservar lo poc, o lo més molt, que ens pugui quedar de la Mallorca antiga, enyorada i descrita mil i una vegada més. Vivim a la roqueta més bella del món, o ens ho pensam, i l'hem de servir com el millor dels tresor. Així com la vàrem trobar, l'hem de deixar!

Exito de los atletas José Luis Salas y Pedro Quetglas

Tres títulos provinciales de atletismo

¿Dónde se encuentra el monumento?

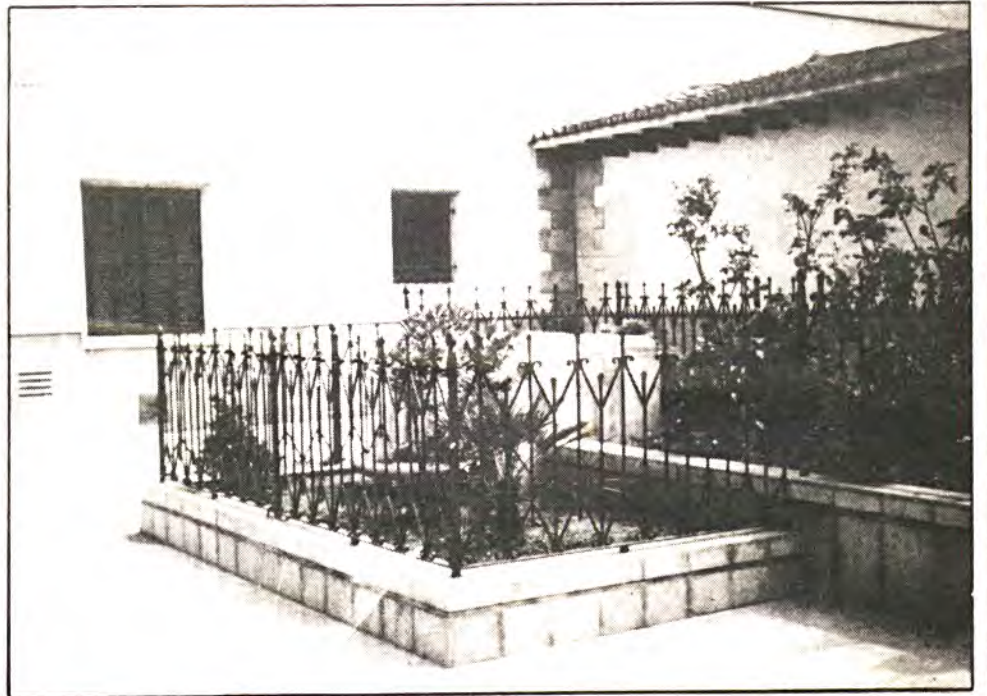
El lugar fotografiado es de sobras conocido para los inquenses. La imagen que captó la cámara fotográfica, tal vez sorprenda a más de dos ciudadanos, que tan pronto hayan visionado la foto, se percataran que algo no encaja, que algo aquí no encaja con la imagen que a diario uno puede observar a su paso por la calle viento, y más concretamente por la plaza dedicada al Padre Colom.

La fotografía en cuestión, es fiel a unos hechos consumados, que nos presentan la plaza sin el momento dedicado al Padre Rafael Serra.

Todos sabemos, que la imagen del padre Serra, fue objeto de las iras de estos gamberros que anda a pierna suelta por nuestra ciudad, siendo decapitado y mutilado.

Ahora, la imagen, el monumento, ha sido retirado, y uno no sabe a ciencia cierta el porque de esta retirada, ¿será por aquello de que se desea restaurar la imagen?, ¿será porque se desea suplir la imagen por otro tipo de monumento dedicado al padre Serra?

De momento, al menos oficialmente nada se sabe sobre el particular. Lo único que si se puede asegurar, y en esto el documento gráfico no engaña, es que la imagen,

hoy por hoy, no se encuentra en su ubicación

dentro de la plaza inquense.

A.Q. Foto Payeras

Jubilats, assignatura pendent de la societat actual

El quarter es del poble d'Inca (Article i comunicat en pàgines interiors)

EL CA D'INCA.

KEITI.

**SETMANARI D'INFORMACIÓ LOCAL
I COMARCAL**

Inscrit al Registre d'Empreses Periodístiques al nº 120
DIRECTOR: Gaspar Sabater Vives.
SUBDIRECTOR: Gabriel Pieras Salom.
CONSELL DE DIRECCIÓ: Guillem Coll i Morro, Miquel Fuster Sastre, Andreu Quetglas Martorell i Pau Reynés Villalonga.
FOTOGRAFIA: Rafel Payeras i Jaume Riera.
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Santiago Rusiñol, 128. Tl. 504579.
PUBLICITAT: Miquel Fuster Sastre. Santiago Rusiñol, 128. Tl. 504579.
DISTRIBUCIÓ: Guillem Pons i Joan Campins.
IMPRIMEIX: ATLANTE. Palma de Mallorca.
DIPOSIT LEGAL: PM 537/74.
PREU DE VENDA DE L'EXEMPLAR: 50 ptas.
SUSCRIPCIÓ ANUAL: 2.000 ptas.
 Les opinions expresades als articles apareguts a les planes del Setmanari son imputables unicament als seus autors.

Agenda

FARMACIAS	Ambulatorio de la Seguridad Social: Teléfono 502850.
Informes Ayuntamiento, 500150.	Urgencias S.S.: Teléfono 502882.
MEDICOS	Guardia Civil (COS): Teléfono 295050.
Servicio Médico de Urgencias de la Seguridad Social (24 horas): Nuevo Ambulatorio, c/ Músico Torrandell (junto Instituto de Formación Profesional) Tel: 502882.	Pompas Fúnebres: Teléfono 500237. Protección Civil: Teléfono 721040. Electricidad (Averías): Teléfono 500700. Teléfono de la Esperanza: Teléfono 461112.
AMBULANCIAS	TALLERES
Servicio permanente a cargo de Centro Médico, teléfono 502850 o Ayuntamiento, teléfono 500150.	Informes Ayuntamiento, Tel: 500150.
GRUAS	GASOLINERAS
Grúas Ignaci, c/ Dels Jocs, 36. Tel: 505840. Grúas Just, c/ Pio XII, 49. Tel: 503690.	Servicio 24 horas: C/ General Luque.
NEUMATICOS	TRENES
Ignacio Mateu, c/ Dels Jocs, 36. Tel: 505840. Neumáticos Inca, c/ Formentor, 13.	Palma-Inca. Salidas de Palma: 6, 7, 8.40, 9.20, 10, 11, 12, 12.40, 13.20, 14, 14.40, 15.20, 16, 17, 18, 19, 20, 20.40 y 21.20 h. Sábados, domingos y festivos: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 y 21 h. Inca-Palma. Salidas de Inca: 7, 8, 8.40, 9.20, 10, 11, 12, 12.40, 13.20, 14, 14.40, 15.20, 16, 17, 18, 19, 20, 20.40, 21.20 y 22 h. Sábados, domingos y festivos: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 h.
URGENCIAS	
Policia Municipal: Teléfono 500150. Parque de Bomberos: Teléfono 500080. Guardia Civil: Teléfono 501454.	

L'amo En
Miquel glosa

*Saps que hi anava d'envelat
es dia que hem va agafar;
ell pareixia un gorà
a dins sa soll desfermat.*

*I és que té una porada
de lo que li puguin dir
que un dia se va atrevir
a dir una gran bataiada.*

*Un homenet que s'assust
per comandar no val res;
tot lo clar heu torna espès
quan sent sa mica de rusca.*

*Pose't tranquil germanet
que sa vida no s'acaba;
agafa prest una arada
que se tensiràs estret.*

*Es un mal voler manar
i tenir, ai, comandera;
una dona volandera
amb cap d'ells se vol casar.*

*Quan no sies res de res
sempre hauràs d'estar tancat;
ets un homo desgraciat
que a s'escusat no va espès.*

*Un consei te vui donar
i agafe'l amb ses manetes:
ses sentiments ben condreates
i alerta a no trevelar.*

*Seixa això des mermular
i fe feina dins ca teva;
ja m'ho deia l'amo Esteva
que anàs alerta a xerrar.*

*Estima qui te vol bé
i fuig de qui sempre t'alaba;
que tot això ja s'acaba
i no tendràs res que fer.*

*I si t'agrada sa mel
d'aquesta bresca agradosa
té sa boca ben plantosa
que t'ho diu l'amo En Miquel.*

La semana de la suerte

LOTERIA PRIMITIVA

JUEVES (8-6-89) 14, 18, 29, 36, 37 y 42. Complementario (21).

BONO LOTO

DOMINGO (4-6-89) 1, 17, 21, 40, 41 y 47. Complementario (48).

LUNES (5-6-89) 7, 10, 20, 27, 42 y 43. Complementario (3).

MARTES (6-6-89) 1, 8, 11, 23, 28 y 30. Complementario (15).

MIERCOLES (7-6-89) 5, 8, 13, 33, 41 y 48. Complementario (42).

CUPON DEL CIEGO «ONCE»

LUNES (5-6-89) 06.265.
 MARTES (6-6-89) 77.535.
 MIERCOLES (7-6-89) 14.568.
 JUEVES (8-6-89) 79.548.
 VIERNES (9-6-89) 49.697.

M.F.S.

Cartas

**Quejas sobre la linea
Palma-Alcudia**

Sr. Director:
 Me dirijo a usted para hacer pública mi queja sobre el incumplimiento de los horarios de los autorcarres de la línea «REGULAR» Palma-Inca-Alcudia y viceversa.

Tener que esperar el bus largo rato, que este llegue tarde, que no llegue o que llegue lleno hasta los topes y se tenga que ir de pie se ha convertido en un hecho habitual.

Sin ir muy lejos el miércoles 24 de mayo el autobus de las 3'30 que toca pasar por Inca no se presentó, la parada estaba llena de turistas y gente que iba a trabajar. Todos tuvieron que esperar el autocar de las 4'30 este se presentó a las 4'45 y para colmo lleno sin un solo asiento vacío, la gente tuvo que ir a pie y «apretados como sardinas» (según tengo entendido esto está prohibido).

Imagínense ustedes como contribuye este hecho a que

el turismo se lleve una peor imagen de nuestra isla.

La gente que confía en este autocar para ir al trabajo lo puntual que puede llegar.

Quiero hacer llegar mediante el periódico mi queja al propietario de la compañía ya que al hablar por teléfono con uno de los empleados dijo, palabras textuales: «pues coja un taxi». Si él puede pagarse tal privilegio que lo haga, pero mi bolsillo no da para tanto. La próxima vez segiré su consejo y le enviaré la factura

Supongo que los usuarios que alguna vez se hayan encontrado en esta situación se solidarizaran conmigo.

Este no es un problema reciente, sino que ya viene de atrás, pero al ver que no va por vías de solucionarse a pesar de las muchas quejas que reciben los chofers, me ha llevado a escribir estas líneas.

DALE

COMUNICATS
Es Quarter ES del poble d'INCA

Arran de les notícies aparegudes aquesta darrera setmana segons les quals sembla ser que el QUARTER d'Inca serà venut per l'exèrcit a particulars en pla de liquidació de béns, i arran dels subsegüents comentaris públics dels principals partits polítics amb representació a l'Ajuntament d'Inca, L'AGRUPACIÓ DEL PSM-EN d'Inca considera:

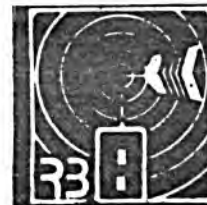
PRIMER: Que el QUARTER d'Inca és un patrimoni de tot el poble i que si ja no interessa als militars qui se n'ha de fer càrrec és l'Ajuntament. Això sí, concertant amb els ciutadans la funcionalitat del solar i les instal·lacions d'acord amb la demanda d'espais dedicats a serveis públics i les previsions del PGOU.

SEGON: Que els dos partits polítics més importants a INCA, U.M., P.S.O.E., si és cert que també volen el QUARTER PER AL POBLE D'INCA, més els valdria fer que xerrar tant. El batle i els seus ja han deixat passar un temps preciós, que comencin aviat a reclamar el QUARTER amb

tots els procediments legals adients en lloc de sortir-nos amb les seves habituals frases demagògiques. Quan a l'oposició municipal, que punyín la majoria que és el que els toca, però que se'n recordin que l'amo del QUARTER és encara ara l'exèrcit espanyol i, per simplificació, el ministre Narcís Serra, «compañero» seu. Potser si li enviassin qualque lletra els faria més cas que a nosaltres.

TERCER: Que ja és hora de què el poble d'Inca deixi de parar la galta i exigisqui allò que és ben seu. Però ens hauríem d'acostumar a fer-ho plegats i sense parcialismes si és que volem tenir un mínim d'èxit. Per tant, si en el tema de la recuperació del QUARTER s'han d'emprendre campanyes de conscienciació ciutadana o mobilitzacions, nosaltres i serem i per començar tiram endavant amb una recollida de signatures entre la gent per a reclamar que «ES QUARTER ES DES POBLE D'INCA».

Antoni Rodríguez Mir
 Delegat d'informació del PSM-INCA

RADIO BALEAR
INCA

L'agulló

El quarter es del poble d'Inca

Quan aquell felix dia de 1915 tot el poble d'Inca celebrava amb gran gatzara la inauguració del nou Quarter, tot eren estretes de mà i eufòrics reconeixements mutus. Tots hi havien lluitat de valent i n'estaven satisfets. D. AGUSTI LUQUE havia duit a terme unes molt profitoses gestions a Madrid i l'Ajuntament, agraït, el nomenà Fill Adoptiu, li dedicà el carrer del Camí de Ciutat i el mateix Quarter; però és que, endemés, tot el poble no havien escatimat esforços, s'havien cedit els terrenys necessaris i es feren nombrosíssimes aportacions, tan públiques com privades, el resultat fou més que acceptable, ningú no es podia queixar.

En aquell idili encantador feia mal imaginar una traïció tan mesquina, no s'ens occorr altra qualificatiu, per part del Govern de l'Estat Espanyol. I deim del Govern perquè, i això convé tenir-ho clar a l'hora de destriar responsabilitats, la nefasta decisió de vendre el Quarter no és una qüestió d'estratègia militar sinó purament política, les propietats ni tan sols són del Ministeri de Defensa, que no té personalitat jurídica, sinó de l'Estat Espanyol que les gestiona a través del Ministeri d'Economia i Hisenda. Es doncs el Sr. SOLCHAGA i en darrer terme En FELIPE dels nostres pecats, els qui han ardit la malifeta d'arrabassar el Quarter General Luque a qui és el seu únic i inqüestionable propietari moral, si bé no jurídic; el poble que l'ha fet possible i al què, en bona lògica havia de revertir.

I és que, si el Govern troba que els ciutadans d'Inca no són mereixedors d'administrar-lo a través del seu Ajuntament, que s'el guardi per a gestionar les seves pròpies competències, que no es que facin llarg a Inca, els hi podem suggerir un Hospital Comarcal, uns Jutjats dignes, una Zona Escolar o altres competències conjuntes (doncs el municipi no és ric i, així i tot, ha hagut d'aportar a l'Estat tota una sèrie de solars i infraestructura), així i tot, ha hagut d'aportar a l'Estat tota una sèrie de solars i infraestructura), així: un centre de comunicacions, aula de Tercera Edat, Residència, aula de Juventud, Serveis Socials. Zona esportiva o un llarg etcètera de possibilitats, no és que Inca no en tengui ben abastament de mancances de serveis, tot abans de cedir els terrenys en mans d'especuladors professionals o pretenir que paguem per a què s'ens torni el que ja és legítimament nostre.

No, i és que hi hem quedat tots ben estorats amb aquesta cafrenada, però tenc per mi que els més estorats de tots han estat els nostres representants a l'Ajuntament que tot això els ha tornat a agafar amb sos calçons ben baixos i tot just han començat a reaccionar quan s'ha vist esperonetjats per la bona gent de la premsa.

Per una banda l'ensopida UM, tan fora de joc com sempre, i que, a través del seu líder carismàtic i batle nostre, D. ANTONI PONS, ja ens havia promès el Quarter i que tot estava fermat i ben fermat (ara ens demanam, un pèl escandalitzats, quines gestions s'havien fet, si se'n havia fet cap), ha hagut d'acudir al gran PATER CANELLAS per a què els hi tregui les castanyes del foc (veurem que en treuran).

Per l'altra, la impresentable i, segons sembla ara per ara ben esqueixada, oposició psoera que, volguent-se lluir com a Son Fiol, ha tengut la santa barra de voler carregar el mort a la majoria municipal, que no té més culpa que estar a sa lluna, d'una decisió dels seus propis «companyeros» presa des de Madrid (sempre des de Madrid) i pareix ésser que sense comptar ni tan sols amb el parer dels seus representants a Les Illes, diguis Sr. TRIAY; MARCH o MOLL, ja no en parlem del de l'apotecari municipal i portaveu de la lleial oposició D. JAUME ARMEN-GOL i COLL. Vergonya cavallers!

Davant això, l'únic que li queda al sofrit poble d'Inca és fer palesa per tots els mitjans la seva justificadíssima indignació. S'ha de sortir al carrer, s'ha d'acudir al Govern de l'Estat i davant el cirrei GARCIA, i per tot allà a on faci falta perquè el QUARTER ES DEL POBLE D'INCA i no en s'ho han de poder treure. Aquest pic no els hi hem de posar fàcil.

Antonia Alorda «Marrai» i
Antoni Rodríguez Mir

Flash comarcal

Pollença

La explotación de las playas de ese término municipal ha sido concedida, recientemente, por el ayuntamiento a diversas entidades mercantiles o particulares. Sólo la playa de Formentor ha sido subastada por 3.100.000 de pesetas siendo el adjudicatario la inmobiliaria Formentor.

Muro

Verdadero revuelo ha producido la demolición total del edificio conocido por la casa de «Ses Senyores de Son Fe». Por lo visto este edificio había sido catalogado de especial interés. En este solar se deberá ubicar un local para la Tercera Edad. Según parece no debían ser destruídas una ala del mencionado edificio así como una parte especial del mismo.

Selva

En uno de los últimos plenos municipales se trató el tema del agua potable, tanto de Selva como de Biniamar. De la primera población se clarificó que pronto el pozo de la calle de Sa Noblessa será incorporado al de Sa Comuna que abastece Selva, Caimari y Moscarí. El problema de Bi-

niamar será resuelto por Lloseta en breves días.

Santa Margarita

Según ha denunciado el GOB, han desaparecido del sistema dunar en las canteiras de arena de Son Real y Son Serra toneladas de arena de mar. Según esa entidad ecologista estos centros son los más importantes que existen en Mallorca.

Sa Pobla

Ha llamado poderosamente la atención el incendio, provocado según unas fuentes, de la antigua nave que fue propiedad de la Cooperativa Agrícola Poblense.

En la actualidad este edificio era propiedad de los Hermanos Oliver propietarios de la empresa Transportes Marítimos de Alcudia. Debido a este incendio la nave ha sido totalmente destruída.

Lloseta

Con la instalación de una nueva bomba extractora de agua en el pozo de Es Puig, quedará solucionado el problema de abastecimiento de agua potable. Por lo visto, el problema no era tal, pues se trataba de instalar una bomba de más potencia.

Es Caragol Bover

• Vaja un desastre el tràfec a Inca, així s'esclamava un home l'altre dia, i es que no pots passar per lloc, sobre tot a les hores punta. A la plaça hi sol haver un emboç que no ho aclara ningú. Seria molt difícil que els municipals estiguessin a l'aguait per si poden donar una mà? Els veterans ho solen fer, els joves semblen més preocupats en posar multes. Hala, una miqueta de més interès de part de tots i la cosa anirà millor.

• Vos vaig dir que m'agradava sentir parlar els joves i és que m'enter de moltes coses. L'altre dia parlaven molt de les escoles i dels professors, Jesús i què n'hi ha d'arrós a les nostres escoles.

També vaig veure que el fill d'un senyor molt mallorquinista d'Inca acompanya una al.loteta, per cert molt «guapa», però mil llamps, parla en castellà. Haurem de veure que hi diu aquest senyor.

Això de la llengua arriba a ser preocupant perquè de cada dia més hi ha gent que treu la fòbia en contra del català i és que hi ha una incultura massiva que com manco saben més hi volen dir la seva i jo vos diria: qui és sabater que faci sabates i la deixau fer el qui sap. Perque si no parlau de lo que no sabeu o vos equivocareu. Es curiós, la gent que sentis parlar malament del català sol ésser o bé els quatre pitjors o bé aquells que els han suspés.

• Avui és dia de votacions i no vull parlar de política, però així mateix vull dir que no i puc donar passada dues coses:

- 1.- Que les eleccions encara es facin en dia feiner.
- 2.- Que els resultats no es donin fins després d'uns dies.

Ho haguessin pogut fer coincidir amb les votacions als altres estats i així la cosa haguera resultat més transparent perquè ara la gent ja diu: I quin embull deven voler fer? No es perden massa hores de feina? No està massa desprestigiada la classe política? Idó anau alerta.

Ah! he de fer saber al públic que jo ni he venut el vot, tampoc ningú el m'ha volgut comprar, ni som un transfuga, ni m'he canviat de jaqueta, ni som polític, a més no tenc vot. Ho dic perquè sempre hi ha mals entesos i si per una d'aquestes sentissiu a dir que ES CARAGOL BOVER surt a una d'aquestes cintes que usen aquests dies, ja podeu dir que està trucada.

• He de donar l'enhorabona al rellotger que va arretglar el rellotge de la Sala, no sé qui és, però va fer una bona feina, sabeu que hi va de bé. Si tot anés tan bé estariem salvats. Però, i no podríem criticar. No està bé sols pensar en crítiques hem de saber donar una alabança quan la mereixen i ara ho vull repetir aquest rellotger val un món i es veu que té bones manyes i ja ho deia el meu padri: Dits, dits per tocar l'orgue.

INFORMA A SUS LECTORES

La publicación en las páginas de DIJOURS de notas sobre actividades culturales, sociales, políticas, sindicales, deportivas o de cualquier otra índole, y que sean de interés general, ES GRATUITA, Y serán publicadas siempre, íntegras o extractadas, según nuestras disponibilidades de espacio. Rogamos por tanto que dichas notas nos sean remitidas a ser posible redactadas a máquina, haciendo constar nombre y DNI del remitente, al BUZON DE DIJOURS, calle SANTIAGO RUS-SIÑOL, 128, bajos, antes de las 20 horas del lunes anterior a la publicación.

DIJOURS agradece su colaboración.

El Pavelló

El pavelló cobert prest tot esser una realitat a la nostra ciutat. Pareix que els responsables municipals s'han despert d'un somni en el qual l'esport, que no fos el futbol, no existia.

Enrera han quedat equips com el Yanko Constància i La Gloria que gràcies al recolçament del ciutadans arribaren amunt, però tots dos equips toparen amb el mateix obstacle que no els va permetre seguir a la nostra ciutat, aquest va ésser la manca d'instalacions dignes per poder competir a una categoria, la qual amb gran esforç havien aconseguit per a la ciutat d'INCA.

Enhorabona INCA enhorabona.

RAMON DESBRULL

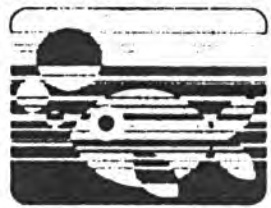
Es veritat qué...?

- Sa madona loca des Puig de Sineu encara se-
gueix posant s'home seu envers de sa lloca.
- Enguany, l'Ajuntament, posará aire fresc (acon-
dicionat) per tots els carrers d'Inca i així no mos n'a-
nirem tant.
- Encara hi ha polítics que tenen por, i pànic, a les
paraules escrites amb lletres de motllo.
- Hi ha qualque regidor que primer diu sí, llevors
diu no i acaba dient, altra volta, sí.
- Prest, ben prest, haurem de cantar aquella
cançó que comença dient: «No nos moverán...»
- Segurament mos podem banyar els peuet
suats a les fontetes que encara suren pel poble.
- Diuen que un ex-regidor es creu que encara co-
manda.
- La ràdio agafa una força impressionant.
- No tots els directores de ràdio són iguals. Gràcies
a Déu Pare Tot Poderós.
- La ximbomba ja no sona, ni sonará.
- Si cremam les herbes seques dels carrers que en
tenen, cremaren Inca així com Neró incendiá Roma.
- Els inquers no som gent massa estufada.
- Segueix havent-hi homes, homonets, homoni-
ques i transeutes.
- Prest es posaran cascavells als moixos.
- La moixa de Son Ordines s'ha tornat menjar un
capó i quatre gallines.
- Enguany no farà calor.
- Hi ha regidors que tenen més paciència que un
pescadore de canya.
- Tornarem a anar a pescar als Terrers de Man-
drava.
- Els ninets ja nio tenen por dels «moracos» ni de
Na Maria «Enganxa». Ara en tenen de que el seu pare
no els compri un motoretxo.

INCA - ALQUILO

Local comercial céntrico,
c/. Palmer, 38 y 40 - 178 m2
con altillo de 44 m2, 2 puertas

Informes: Tel. 50 20 51
2 tarde a 10 noche

**eden
lago**

RESTAURANTE-GRILL LAGO

BODAS, BANQUETES
COMUNIONES, BAUTIZOS
Y CENAS COMPAÑERISMO

Situado en un lugar
tranquilo y agradable
junto al LAGO ESPERANZA

Abierto todos los días

Reservas:

Carrer de les Sivines, s/n.
Urbanización Lago Esperanza
Tels. (971) 54 70 15 / 54 71 13 / 54 72 33
PUERTO DE ALCUDIA - Mallorca -

El somriure triomfal de l'acid house

La invasió de l'acid house s'ha estat ràpida, sobtada. Gairebé de la nit al dia les caçadores de joves i adolescents s'han omplert de xapes amb el rostre de Smiley; les discoteques, d'una música que és ballada amb renovada fruïció; les llistes d'èxits, d'una allau de noms desconeguts.

Les opinions sobre l'acid van des de la militància d'alguns sectors joves, fins el rebuig d'altres, passant pels que ho consideren una explosió semblant a la del rock & roll als cinquanta o el punk als setanta. La desorientació és considerable en la premsa i els mitjans de comunicació, fins i tot els especialitzats, formats dins la tradició rock, que està ben apartada de les coordenades en què es mou l'acid house. En el camp estrictament musical, alguns membres de la generació before acid, es deixen entusiasmar i influir per les noves tendències, com es pot comprovar tot escoltant els darrers elapès de New Order i Alaska i Dinarama. Inclús Génesis P. Orridge (Psychic TV) ha proclamat el caràcter subversiu del house. Però, ¿què és l'acid house?

RECICLATGE

Per entendre el fenomen de l'acid house, cal situar-lo en el context de les profundes transformacions i accelerada evolució que ha experimentat la música de ball en els darrers anys —recordem el rap, el hip-hop, la go-go music, el hi-energy—. Un desenvolupament sense precedents propiciat pels avanços tecnològics i, d'una manera especial, l'aparició del sampler. Aquest senzill aparwell és un reproductor a voluntat de qualsevol so —incloent-hi els fragments de cançons— que s'hagi prèviament emmagatzemat en els seus dígitos, la qual cosa permet fer, sense intervenció de cap instrument ni coneixement musicals, impecables collages a base de peces d'altri.

Al sampling, el gènere que en resulta, se li han buscat tots els antecedents possibles, des de les avantguardes històriques fins a William S. Burroughs, però la seva trajectòria comença amb els anglesos M/A/R/S/S i el seu «Pump up the volume». Amb ell, també arranca tota una llarga sèrie de querelles per plagi i un viu debat sobre quin és l'àmbit de l'originalitat. Resulta simptomàtic que un dels segells discogràfics que publica grups sampling s'anomeni Copyright Liberation Front.

¿El sampling és l'arrel del house? No ben bé. Com sol succeir amb tots els moviments, el house no té un inventor, sinó que és mes aviat una voluntat de fer que sorgeix en molts indrets gairebé alhora. I que, a gran velocitat, ha viatjat i s'ha mesclat amb altres tendències, i ha produït un riquíssim i complicat panorama, on resulta difícil no perdre's, sobretot tenint en compte la gran quantitat de pseudònims que fan servir els house-artists.

Tot i així, qui passa per pioner del house és Frankie Knuckles, un disc-jockey (ell són els personatges claus d'aquesta història, i no els músics) de Chicago que, l'any 1983, va començar a barrejar i jugar amb els clàssics de la música

una música minimalista, amb baixos seqüenciats i sorolls sintetitzats que semblen produïts per uns DAF d'ultratomba, el «Give peace a change» de la Plastic Ono Band per tancar les esgotadores sessions discotequeres, i una estètica a base de colors llampants i formes extravagants, com un entrecruament entre Gary Glitter, la Mahavisnu Orchestra i Silver Convention.

I també comença la identificació del nou gènere amb el consum d'espectrum i èxtasi. Això fa que es prohibeixin els àcids parties a les discoteques. Aquests es munten clandestinament, en naus abandonades, s'anuncien de boca a orella i sovint són interromputs per la policia. Això dona a l'acid

una aurèola d'il·legalitat que no fa més que engrandir la seva popularitat per tot Europa.

VELOCITAT I VARIETAT

El house és un moviment estrany. Possiblement és l'únic que, en un període tan curt de temps, hagi desenvolupat una quantitat tan gran de subgèneres, que es barregen els uns amb els altres i amb elements aliens amb gran facilitat. D'antuvi, les tendències eren determinades pel seu lloc d'origen. Així, de Detroit prové el techno, que deu de Kraftwerk, el tecno-pop i la música industrial europea, i té el seu màxim representant en Juan Atkins.

De Chicago, el house en estat pur, on una base rítmica es repeteix amb variacions i oscil·lacions; Nova York ha vist sorgir el garage, més orientat cap al soul, amb accent en la melodia i la importància dels textos, que a Nova Jersey es diu club music i a Chicago deep house, amb artistes com Marshall Jefferson o la imprescindible Liz Torres, una porto-riquenya que ha fet el que és, a parer de molts, el millor elapès del gènere: «Can't get enough». De fet, el latin-house és una variant amb molt de noms,

com també el hip-house, el global house i l'afro-house (amb influències ètniques), el house-bhangrai i altres.

Anglaterra, especialment Manchester i la seva zona, és una veritable borborleig de grups i artes house, com T. Coy, F/X, House Master General, House Engineers i molts altres, en els quals és difícil trobar gent que havia estat abans en grups de new-wave, ska o punk. Sense oblidar estils perifèrics com l'anomenat Dance Nois Terror (amb conjunts com World Domination Enterprises, Son of Sam, o Das Psych-Oh Rangers), o l'acid jazz.

Una allau de música que no és cap intent de les multinacionals, sinó que són segells independents que funcionen amb pressupostos petits els que s'han arriscat per l'acid i el house. D'altra banda, la producció de temes sí que sembla, per la facilitat («tothom pot fer-ho i tenir un èxit») i les baixes despeses, tenir bastant de punk. A més a més, amb factors afegits tan positius com l'eclecticisme visceral (qualsevol estil pot reciclar-se en house, agafar-se per un sampling, ballar-se en una festa acid), rebuig al culte a la personalitat (els artistes treballen amb pseudònims diferents; allò que té importància és el tema, no qui l'ha fet) i una revisió del passat per traure tot el que pugui haver-hi d'interessant, però sense pretensions revivalistes i amb la mirada fixa en el futur.

Uns plantejaments ben saludables, que expliquen la vitalitat del moviment i li auguren una llarga trajectòria fins al seu esgotament o substitució. Com correspon a la seva ambigüitat, l'acid house pot considerar-se de moltes maneres; com una moda i un ball més o menys divertits, uns estils musicals amb productes interessants o altres que no ho són tant, i una nova visió de la realitat per part de la cultura específicament juvenil, o tot això a la vegada, però no és —o no només és— el simple fenomen consumista, o l'horterada que hi llegeix l'integrisme roquer. Possiblement es tracti de la història adient al present d'aquest final de dècada, amb les seves contradiccions i lla tensió pasdsat-futur, i es té la sensació que tot just està donant les seves primeres passes. Mentrestant, ja estan sortint els primers grups del gènere a València, com Machine Gun, que treballen en una ona britànica i tenen un antic membre dels Resistència; o més dins el hip-hop, els Def-Com X.

Esta es una gran idea que empezó hace más de 87 años. Ahora es más actual que nunca. Es la solución a la protección médica, personal o familiar, que se ha hecho más popular en Europa. El futuro va por este camino, sin lugar a dudas.

La Agrupación Mutua tiene ya 270.000 mutualistas que cobramos si nos ponemos enfermos y si hemos de someternos a una intervención quirúrgica. Pero si no nos ponemos enfermos y no hemos de operarnos, también cobramos.

**SI SE PONE ENFERMO, COBRARA.
SI LE NACE UN HIJO, COBRARA.
SI LE OPERAN, COBRARA.
SI NO LE PASA NADA, TAMBIEN
COBRARA.**

1 La mutua paga, elija el cirujano y decida en qué clínica quiere que le intervengan.

El mutualista cobra y decide. Es libre. Aquí no hay listas.

Los socios de la Agrupación Mutua quieren que les opere el cirujano de confianza, en la clínica más adecuada. Por esto, su mutua, la Agrupación Mutua, no le obliga a seleccionar de entre ninguna lista. La Agrupación Mutua paga directamente al mutualista, de acuerdo con la cobertura que haya escogido y los precios actualizados según baremo establecido, que estipula una cantidad determinada para cada intervención quirúrgica, tratamiento especial o exploración, según las técnicas más modernas de la medicina y la cirugía.

La Agrupación Mutua paga también por cada día de baja por enfermedad (entre 1.000 y 3.000 ptas. diarias, según usted escoja), por internamiento quirúrgico (9.000 ptas./día) y por estancia en U.C.I. (30.000 ptas./día), aunque esté cubierto por la Seguridad Social en todos los casos.

2 Las cuotas son más bajas cuando nadie busca beneficios.

Además estas cuotas comportan una compensación en caso de defunción e invalidez, dolorosas realidades contra las que tenemos que estar protegidos necesariamente.

Así como por los casos de orfandad y muerte por accidente.

La idea del mutualismo es poner en común una aportación mensual de todos los socios, lo más económica posible, pero suficiente para poder atender los gastos a todos aquellos que sufran estos problemas, de modo que no les produzca un quebranto familiar.

Terminado el año, se redistribuye el dinero sobrante, ya que en nuestra Entidad no hay afán de lucro. Así es como usted cobrará aunque no se ponga enfermo. Cobrará lo que en una sociedad anónima serían beneficios.

Por ejemplo, los resultados de 1988 han permitido que los 270.000 asociados de la Agrupación Mutua hayan sido reembolsados con el equivalente a más de un mes de las cuotas que les corresponden por enfermedad, invalidez y defunción.

Si a ello añadimos que por ley usted puede deducir el 15% de lo que abone a la Agrupación Mutua, no cabe duda que ésta es la solución clara, económica, libre, justa y moderna de protección.

A la Agrupación Mutua se inscriben cada vez más personas como usted. La solidez de la Entidad es a toda prueba, con unas reservas de más de 16.400 millones de pesetas. La buena gestión y administración, viene garantizada por el hecho de que tanto la Junta Directiva como la Asamblea General son órganos formados por los propios mutualistas.

3 Antes de decidirse, infórmese.

Como mutualistas, le invitamos a ingresar en nuestra Agrupación Mutua y beneficiarse de las mismas ventajas que todos nosotros. Sabemos que es mucho lo que se gana con estar unidos. De no ser así, no seríamos mutualistas y no seríamos tan numerosos.

Pida información, aunque sólo sea por curiosidad. Puede ingresar como mutualista si su edad está comprendida entre los 16 y los 40 años. Le abriremos las puertas como si ya fuera socio de la Agrupación Mutua.

Deseo una mayor información sobre la Agrupación Mutua del Comercio y de la Industria
Avda. Alejandro Rosselló, 23, 5.ª planta.
07002 Palma de Mallorca Tel. (971) 72 21 00

Nombre _____

Calle _____

Población _____ D.P. _____

Teléfono _____

**AGRUPACION
MUTUA**

DEL COMERCIO Y DE LA INDUSTRIA

Didactec, una positiva aportación al estudiante

Próximamente, Didactec va a realizar un curso de Técnicas de Estudio en Inca, de forma intensiva durante la primera quincena de julio. Al ser un CURSO ABIERTO, podrán acudir estudiantes de cualquier colegio y se llevará a cabo en las aulas del colegio «La Salle» de Inca.

Didactec es una empresa, dedicada desde hace apro-

ximadamente dos años a difundir entre los estudiantes unos conocimientos específicos no sobre una materia concreta, sino sobre el propio acto de estudiar.

Cualquiera que haya tenido una mínima relación con el mundo estudiantil se habrá percatado de que una de las carencias más relevantes es el «no saber estudiar». Y este no saber estu-

diar está sin duda en la base de no pocos «fracasos escolares» de chicos y chicas que, por otro lado, tienen unas cualidades completamente normales para el aprendizaje, pero les faltan técnicas de estudio.

«Nuestro sistema —nos decía Virginia Serrano— está estructurado en cuatro momentos: elección y selección de factores previos que condicionan el estudio; técnicas de lectura, comprensión y memorización; actitud frente al examen y técnicas auxiliares.

CLUB SPORT INCA

CARRETERA DE SINEU, s/n. - APARTADO CORREOS 88
TELEFONO: 50 03 77 - INCA (MALLORCA)

La Junta Directiva del Club Sport-Inca, convoca a sus socios a la asamblea general ordinaria, que se celebrará en los locales del mismo Club (carretera de Sineu s/n) el próximo día 22 de Junio a las 20 horas en primera convocatoria, en segunda a las 20'30 horas y en tercera a las 21 horas, con el siguiente orden del día:

- 1.- Lectura y aprobación, si procede del acta de la sesión anterior.
- 2.- Liquidación del Presupuesto del año 1988 balance del ejercicio y rendición de cuentas.
- 3.- Presupuestos para el año 1989.
- 4.- Proyectos y propuestas de la Junta Directiva.
- 5.- Propositiones formuladas por los Sres. Socios.
- 6.- Renovación Parcial Junta Directiva.
- 7.- Ruegos y Preguntas.

INCA, Junio 1989 — El Secretario.

FOTOGRAFIA PAYERAS

Le ofrece el 40% de descuento en sus trabajos de aficionado

C/. Obispo Llompert, 50 — INCA

CENTRO DE MEDICINA NATURAL

- ARTROSIS Y ENFERMEDADES REUMATICAS.
- OBESIDAD • CELULITIS.
- PROBLEMAS ALERGICOS Y DERMATOLOGICOS.
- ENFERMEDADES CRONICAS Y DEGENERATIVAS.
- DIAGNOSTICO Y CONTROL MEDIANTE EXCLUSIVO SISTEMA ALEMAN.
- TRATAMIENTOS TOTALMENTE NATURALES BAJO CONTROL MEDICO.

HORARIO: LUNES A VIERNES DE 10 A 1'30
Avenida Reyes Católicos, 2 — Tel: 50 24 21 — INCA

Una foto, un comentario

Muy posiblemente, el lector poco asociado con el mundo del arte culinario, podrá percatarse del testimonio e interés que encierra la imagen que nos presenta la fotografía en cuestión.

En la misma, se puede apreciar un ramillete de personas todas ellas relacionadas con el mundo del buen comer. Y entre estos, cinco auténticos maestros de la cocina. Cinco maestros que brillan con luz propia dentro del concierto de la cocina mallorquina e internacional, y con méritos reconocidos dentro de la gastronomía de calidad.

Mestre Arnau Mir, de sobras conocido, se ve aquí escoltado por otros maestros de la cocina. Piña, Romero, Mestre Esteve y como no, es de resaltar la presencia de este producto internacional, nacido y criado a la perfección que responde por Antonia Cantallops.

Es por lo tanto, una fotografía histórica, Porque realmente, sus componentes hacen y han venido haciendo historia durante muchos años. Ellos, a su manera, han contribuido eficazmente en esta batalla encaminada a dar a conocer nuestra cocina mallorquina. Ellos, son en definitiva, los auténticos protagonistas de una Mallorca internacional.

Un ramillete de personajes, que junto a unos buenos amigos, se reunieron en una fiesta social, celebrada como no, junto a unas bien preparadas mesas, repletas estas de estas llamadas succulencias que únicamente los privilegiados saben preparar.

A.Q.

¡¡OCASION!!

En «MUEBLES RIERA BASSA»

Por reformas de locales-almacén, liquidamos nuestras existencias en comedores, dormitorios matrimonio, soltera, tresillos y muebles auxiliares, todos a precios incomparables y además, con descuentos muy importantes.

NO SE PIERDA ESTA GRAN OCASION

Exposición: C/. Conquistador, 23 (a 20 mts del Cine Goya) -en el centro de Manacor- abierto de lunes a sábado, inclusives (de 9 a 13 mañanas y de 5 a 8 tardes). Tel: 55 - 17 - 97. MANACOR.

(Durante el mes de Agosto, cerrado por las tardes)

Notícies Històriques

Cronico Social de 1931 (18)

Continuam amb la transcripció de l'Acta Municipal de 12 de juny de 1931 que la setmana passada vàrem deixar inconclusa. La continuam per ser força interessant.

«... El Sr. Ensenyat proposà la Comissió faci un estudi de la forma i model de la fonteta que es vol col·locar a la Plaça de Sant D'Oningo. Llevors el Sr. Truyols diu que està enterat de les gestions que ha fet D. Ricardo Fernández Tamarit, Coronel del Regiment, perquè es destinàs a Inca un batalló, proposant que se fassi constar en acta l'arriament de la Corporació. El Batle diu que hi està d'acord però que també s'han fetes gestions en aquest sentit per part del General D. Agustín Luque. El Sr. Ferragut proposa que se nomeni una comissió revisora de tots els acords presos durant la dictadura, així com ho mana una recent disposició governamental. Queden elegits per dit treball D. Sebastià Serra, D. Pere Pau Capó Cantallops, D. Bernat Rubert, D. Marc Ferragut i D. Antoni Bennassar.

El Sr. Ferragut diu que havent-se publicat un decret sobre ensenyament per qual no poden regentar cap escola sense els corresponents títols, és ben necessària la seva aplicació a aquesta Ciutat i al seu moment oportú. El mateix senyor Ferragut diu que està enterat de que a una escola s'ha castigat a una nina per no haver anat a l'Ofici del diumenge passat, fet que és contrari al Decret de Llibertat de Cultes. El Sr. Capó diu que s'averigüi lo denunciat pel Sr. Ferragut i se castigui. Segueix dient el Sr. Ferragut que com se tracta d'una escola privada, no se tenen totes les incumbències.

El Sr. Bennassar diu que està enterat que en certs sermons s'ataquen disposicions del Govern i que això està prohibit, limitant-se a la predicació de la mate-

ria de la Religió. Llevors, dit senyor, es va interessar pels antecedents del desaparegut carreró de L'Esperança (Carreró que passava per l'interior del convent de Sant Francesc, des del carrer del Vent fins a la carretera de Sineu. Més avant el Govern Municipal, el féu tornar a obrir. Es un tema complicat i conflictiu que del qual ja en parlaré quan sia l'hora. Va obrir-se, un poc a la força com veurem en propers articles).

El Sr. Capó parlà de les males condicions de la Font Pública, en lo que fa referència als rentadors (Dits rentadors foren construïts entre els anys 1840 i 1843).

El Sr. Batle diu que s'ha demanat posar un brollador provisional per agafar aigua de la Placeta del Pou den Morro (avui carrer el Bisbe Llompart. Dit pou estava un poc abans d'arribar a la Quartera).

El Sr. Rotger comenta que la Comissió de Festes s'ha reunida per tractar de les properes Patronals, havent fet un avant-projecte i volien donar compte a l'Ajuntament per la seva aprovació. El Sr. Ferragut diu que s'ha d'estudiar la qüestió d'il·luminació de les festes i que encara que se gasti més s'estalvia per altres anys.

El Sr. Reus (membre de l'oposició) diu que se va destituir a un Guarda Jurat quedant-ne tan sols un per tot el terme i que se considera insuficient, per lo que precisa sia nomenat un altre i suplica que no se'l destini més que a guardar el camp. El Sr. Batle contesta que tan sols s'empleva el que hi ha, els dijous i pel mercat.

Per acabar, el Sr. Bennassar, diu que es convenient col·locar un ventilador al Saló de Sessions.»

Per la transcripció:
Gabriel Pieras Salom

NOTA: Agafat del Tom 1.428, pàgines referides al Plenari de 12 de juny de 1931. (Arxiu Municipal d'Inca).

Fin de temporada,
comienzo de cenas

Desde hace un par de semanas, la temporada oficial dentro de las distintas parcelas deportivas, van tocando a su fin. Por lo que se refiere al fútbol base y juvenil, estos han finalizado sus actividades ligueras. Otro tanto podemos argumentar al referirnos a los distintos deportes que se practican en nuestra ciudad.

Dicho de otra forma, llegó el fin de temporada, y con ello llegaron las cenas de compañerismo, que se celebran para festejar los triunfos de la temporada o bien para olvidar la amargura de los fracasos.

Sallista y Beato Ramón Llull, han celebrado ya sus cenas de fin de temporada.

Ahora, precisamente el próximo sábado, los componentes de la Sociedad Colombofilia Mensajera Inquense, celebra su cena anual de reparto de trofeos. Por su parte, el grupo de equipos que comportan el torneo de fútbol del Sport Inca, se aprestan a celebrar como se merece la ocasión, una cena de fin de temporada y entrega de trofeos.

Lo dicho, este deporte de las cenas, es un deporte que año tras año va ganando adeptos, y en fin, uno debe resignarse y sacrificarse en beneficio de estos deportistas que a lo largo del año sufren y pelean para mejorar los resultados.

A.Q.

**POR NO PODER
ATENDER**

**SE TRASPASA PUB
PRECIO A CONVENIR**

Informes: Tel. 50 23 57

Capacidad en toda la gama.

**GME RASCAL
GME MIDI**

GME RASCAL.
Especialmente diseñado para el transporte urbano.
Carga: 625 Kg. en 3 m³ u 8 plazas.
2 alturas: 1,805 m. o 1,920 m.
5 puertas.

GME MIDI. Carga: 1.195 Kgs. en 6,9 m³ o, si lo prefiere, 8 plazas.
3 modelos: Furgón, Acristalada y Estate.
2 longitudes: 4,35 y 4,69.
Motor Gasolina o Diesel.

1 año de garantía y servicio gratuito GME Assistance.

Le esperamos

INCA CENTRO AUTO, S. A.

Alcudia, 38. Tels. 50 34 86 / 50 50 21. INCA (Baleares)

Concesionarios Oficiales Opel
GENERAL MOTORS
Mejores por experiencia

L'AJUNTAMENT INFORMA...

BUTLLETI OFICIAL de la COMUNITAT AUTONOMA de les ILLES BALEARS

El B.O.C.A.I.B. nº 57 de 9-5-89, publica entre otros los siguientes anuncios:

Núm. 7624

El Ayuntamiento Pleno en Sesión Extraordinaria de día 3 de abril de 1989, entre otros acuerdos, adoptó el de modificar la Comisión Especial de Cuentas, como sigue:

1.- Derogar el acuerdo del Pleno del Ayuntamiento de fecha 18 de agosto de 1987 sobre constitución y composición de la Comisión Especial de Cuentas.

2.- Constituir la Comisión Especial de Cuentas de la siguiente manera:
Vice-Presidente: D. Miquel Payeras Ferrarí.
Vocales:
D. Mariano Bonilla Domínguez.
D. Carlos Cañellas Fons.
D. Juan Fluxá Fornes.
D. Manuel Llompart Amer.
D. Juan Rosselló Munar.

Inca a 6 de abril de 1989.- El Alcalde, Antonio Pons Sastre.

— o —

Núm. 7625

El Ayuntamiento Pleno en sesión extraordinaria del día 3 de abril de 1989, entre otros acuerdos, adoptó el acuerdo de darse por enterado de la Resolución de Alcaldía del tenor literal siguiente:

En virtud de las retribuciones que me confieren los artículos 20 del Texto Refundido de las Disposiciones vigentes en materia de Régimen Local y 122 del Reglamento de Organización Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales, vengo en nombrar representante personal de esta Alcaldía entre los vecinos de la Barriada de Cristo Rey a D. José Balaguer Vicens.

Inca a 14 de abril de 1989.- Fdo.: Antonio Pons Sastre.

— o —

Núm. 8177

El Ayuntamiento Pleno en sesión extraordinaria celebrada el pasado 27 de abril, aprobó de forma definitiva los Estatutos y Bases de Actuación de la Junta de Compensación del Sector I del P.G.O.U.

Lo que se hace público para general conocimiento y especialmente para los interesados.

Inca, a 2 de mayo de 1989. El Alcalde, Antonio Pons Sastre.

— o —

Núm. 7621

El Ayuntamiento Pleno en Sesión Extraordinaria del día 3 de abril de 1989, entre otros acuerdos, adoptó el acuerdo de darse por enterado de la Resolución de Alcaldía del tenor literal siguiente:

1.- Derogar las resoluciones de esta Alcaldía sobre nombramientos de Presidentes de Comisiones Informativas dictadas hasta la fecha.
2.- Nombrar los siguientes Presidentes de las Comisiones Informativas Permanentes:

Comisión Informativa de Hacienda.- D. Miguel Payeras Ferrarí.
Comisión Informativa de Urbanismo.- D. Manuel Llompart Amer.
Comisión Informativa de Vías y Obras.- D. Miguel Amer Llabrés.
Comisión Informativa de Cultura, Ocio y Juventud.- D. Juana María Coll Beltrán.
Comisión Informativa de Asistencia Social, Ferias y Fiestas.- D. José Busquets Barrera.
Comisión Informativa de Deportes.- D. Pedro Rotger Llabrés.
Comisión Informativa de Coordinación.- D. Miguel Payeras Ferrarí.
Inca, a 14 de abril de 1989.- El Alcalde, Antonio Pons Sastre.

— o —

El B.O.C.A.I.B. Nº 64 de 25-5-89, publica entre otros el siguiente anuncio:

AYUNTAMIENTO DE INCA

Núm. 9217

El Ayuntamiento Pleno, mayoría absoluta, en sesión celebrada el dieciséis de mayo de mil novecientos ochenta y nueve, aprobó definitivamente el Presupuesto General Municipal correspondiente al ejercicio de 1989.

A los efectos previstos en el artº 446.3 del Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril, Texto Refundido de las Disposiciones legales vigentes en materia de Régimen Local, se acompaña resumen por Capítulos del mencionado Presupuesto General, correspondiente al ejercicio de 1989:

INGRESOS

CAPÍTULOS	DENOMINACIÓN	PESETAS
A. Operaciones Corrientes		
1	Impuestos Directos	197.286.000
2	Impuestos Indirectos	43.360.000
3	Tasas y otros ingresos	194.937.900
4	Transferencias corrientes	177.290.000
5	Ingresos Patrimoniales	6.968.000
B. Operaciones de Capital		
6	Enajenación de Inversiones Reales	1000
7	Transferencias de Capital	13.000.000
8	Variación de Activos Financieros	3000

CAPÍTULOS	DENOMINACION	PESETAS
A. Operaciones Corrientes		
1	Remuneraciones del Personal	256.312.151
2	Compra de bienes corrientes y de Servicios	230.400.301
3	Intereses	6.648.486
4	Transferencias Corrientes	12.910.000
B. Operaciones de Capital		
6	Inversiones Reales	115.843.600
7	Transferencias de Capital	7.000.000
8	Variación de Activos Financieros	3000
9	Variación de Pasivos Financieros	3.730.053
Total Ingresos.....		632.847.600
GASTOS		
Total Gastos.....		632.847.600

Contra este acuerdo de aprobación definitiva, podrá interponerse directamente Recurso Contencioso-Administrativo, en los plazos y formas previstos en los artículos 52 al 56 de la Ley Reguladora de la Jurisdicción Contenciosa Administrativa de 27 de Diciembre de 1956.

Inca, a 16 de mayo de 1989. El Alcalde, Antoni Pons Sastre.

El B.O.C.A.I.B. Nº 66 de 27-5-89, publica entre otros el siguiente anuncio:

AYUNTAMIENTO DE INCA

Núm. 8644

De conformidad con lo establecido en el art. 190.1 del Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril, en relación con el art. 189.2 del mismo cuerpo legal, se transcribe íntegramente el acuerdo definitivo de imposición de contribuciones especiales, para la realización de la obra denominada Modificación de las alineaciones de la calle Almogávares Angular con C/ Biniamar, aprobado por el Ayuntamiento Pleno, por mayoría absoluta, en sesión celebrada el pasado veintisiete de abril de mil novecientos ochenta y nueve del siguiente tenor literal:

"Dictamen de la Comisión Informativa de Hacienda sobre acuerdo definitivo de imposición de contribuciones especiales para realización de la obra denominada modificación de las alineaciones de la calle Almogávares angular con C/ Biniamar.

Primero.- El Ayuntamiento Pleno en sesión celebrada el pasado diecisiete de febrero de 1988 aprobó inicialmente el dictamen de la Comisión Informativa de Hacienda sobre imposición de contribuciones especiales para la realización de la obra denominada "modificación de las alineaciones de la calle Almogávares angular con la calle Biniamar".

Segundo.- En el mencionado acuerdo de imposición de conformidad con la legalidad vigente se determinaba: el coste de la obra mencionada, las bases del reparto, el porcentaje a repartir entre los especialmente beneficiados y la zona que se consideraba beneficiada.

Tercero.- El mencionado acuerdo se publicó en el BOCAIB nº 33/88 de fecha 17-3-1988, concediéndose desde aquella publicación un plazo de 30 días hábiles para la presentación de sugerencias o reclamaciones en relación al mencionado acuerdo, por parte de los interesados en el mismo.

Cuarto.- En fecha 23 de abril de 1988, registro de entrada nº 669 se presentó una reclamación contra el mencionado acuerdo, suscrita por varios afectados por la imposición en cuestión, en la que entre otras cosas solicitaba, la revisión del área inicialmente aprobada como especialmente beneficiada en aquel acuerdo (exposito quito del mismo) y la reducción del porcentaje a repartir entre los especialmente beneficiados.

Por ello y de conformidad con lo dispuesto en el título VIII, capítulo II del Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril, se procede a elaborar el siguiente dictamen que resuelve la reclamación presentada, y por ello se convertirá en definitivo el acuerdo de imposición de contribuciones especiales:

Parte dispositiva

Primero.- Estudiada la reclamación presentada, y una vez consultados los servicios técnicos municipales, visto el informe redactado por el Arquitecto Municipal relativa a la zona que a su entender se produce un aumento de valor a consecuencia de las obras de referencia, y realizados los estudios financieros pertinentes sobre la carga que representa entre los beneficiarios el coste de las obras e indemnización a particulares por las ocupaciones de aquellas, entendemos que se ha de modificar el acuerdo inicial de imposición de contribuciones especiales por la obra de referencia.

Segundo.- Por ello de conformidad con el artº 188 y 189 del Real Decreto Legislativo 781/1986 de 18 de abril, texto refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de régimen local, en base a lo anterior se modifica el acuerdo inicial de imposición de contribuciones especiales, elevándose a definitivo según el tenor siguiente:

A) Que se acuerde la imposición definitiva de contribuciones especiales para la realización de la obra reforma del entronque de C/ Almogávares con C/ Biniamar.

B) Según lo dispuesto en el artº 221 del R.D. Leg. 781/1986, el coste de la obra mencionada asciende a 3.863.798.- pesetas según presupuesto de la obra contenido en el proyecto técnico por la misma aprobado por la Comisión de Gobierno en sesión celebrada el pasado 20 de enero de 1988 por un lado y por otro, las indemnizaciones derivadas por la ocupación de los terrenos afectados por aquel según acuerdo de la C. de Gobierno de fecha 24-9-86 y 22-4-87 a la cantidad de 8.214.102.- pesetas lo cual hace un total de 12.077.900.- pesetas.

C) Se fija como porcentaje a repartir entre los sujetos beneficiados por la realización de la misma, de conformidad con el artº 221.1 del R.D. Leg. 781/1986

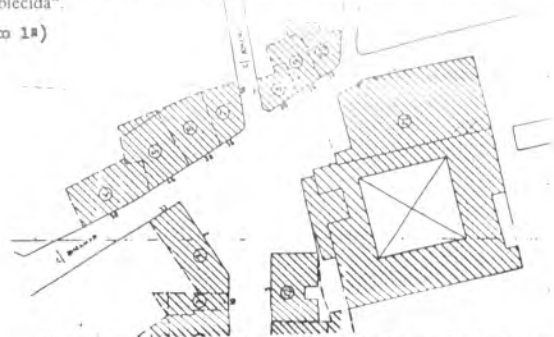
del 50% sobre el coste de la obra, soportado por el Ayuntamiento, o sea la cantidad de 6.038.950.- pesetas.

D) Se fijan como módulos de reparto, de conformidad con el artº 222.1 a) del R.D. Leg. 781/1986, el volumen edificable o edificado, si fuese mayor que el edificable, de los inmuebles especialmente beneficiados.

E) Se considera zona especialmente beneficiada por la realización de la obra mencionada, a los efectos de determinar los sujetos pasivos de esta imposición la delimitada como tal en el informe del Arquitecto Municipal que acompaña (Anexo 1º).

F) Aprobada en su caso, la imposición definitiva de las contribuciones especiales, que se publique íntegramente el acuerdo en la forma legalmente establecida".

(Anexo 1º)

Contra este acuerdo definitivo de imposición de contribuciones especiales, para la realización de la obra de referencia, los interesados podrán interponer directamente recurso contencioso-administrativo, de conformidad a lo dispuesto en el art. 190.4 del texto refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de Régimen Local (R.D. Legislativo 781/1986, de 18 de abril), en los plazos y con los requisitos establecidos en los artículos 52 al 56 de la Ley Reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa de 27 de diciembre de 1956.

La interposición del mencionado recurso no suspenderá por sí sólo la aplicación del mencionado acuerdo.

Inca, a cinco de mayo de mil novecientos ochenta y nueve.- El Alcalde.- Fdo.: Antonio Pons Sastre.

COMISSIO DE CULTURA RESTAURACIO DE FAÇANES

Totes les persones interessades amb acollir-se al programa de Restauració de Façanes que la Conselleria de Cultura del Govern Balear preveu establir amb aquest Ajuntament d'Inca, poden sol·licitar-ho per escrit a l'Ajuntament abans del proper dia 20 de juny.

L'esmentat Conveni preveu sufragar el cost de les obres de Restauració de façanes a terceres parts a re-

partir entre la Conselleria de Cultura, l'Ajuntament i el propietari afectat.

Tendran prioritat aquells edificis que es trobin inclosos en el Catàleg d'elements d'interès artístic-històric, del patrimoni arquitectònic, previst en el P.G.O. i en segon lloc, aquells edificis de major interès arquitectònic.

Inca, a 15 de maig de 1989
Sg: Joana Mª Coll Beltran

Contratación interina de una plaza de Auxiliar de Administración

Este Ayuntamiento convoca un concursillo para cubrir interinamente una plaza de Auxiliar de Administración por el plazo de cinco meses.

Aquellas personas interesadas, con título de graduado escolar o equivalente, podrán presentar instancias hasta el próximo día 26 de junio a las 14 horas.

Para consultar las bases del concursillo, los interesados podrán dirigirse a la Secretaria de este Ayuntamiento.

Inca, a 8 de junio de 1989
EL ALCALDE
Fdo: Antonio Pons Sastre

Contratación interina de una plaza de celador de obras y rentas y exacciones

Este Ayuntamiento tiene que cubrir interinamente una plaza de celador de obras y rentas y exacciones, vacante por excedencia de su titular.

Aquellas personas interesadas, con título de delineante o equivalente, podrán presentar instancias hasta el día 26 de junio del año en curso a las 14 horas.

Las bases de las pruebas selectivas se encuentran en la Secretaria de este Ayuntamiento.

Inca, a 8 de junio de 1989
EL ALCALDE
Fdo: Antonio Pons Sastre

Solicitudes viviendas de protección oficial

De conformidad con lo dispuesto en el Decreto 9/89, de 9 de febrero, regulador del control de la demanda real de la vivienda pública y de las adjudicaciones de viviendas promovidas al amparo del régimen especial de viviendas de protección oficial, pueden formalizarse solicitudes en las oficinas del Ayuntamiento-Secretario, en los impresos de que se disponen para tal fin.

Inca, a 8 de junio de 1989
EL ALCALDE
Fdo.: Antonio Pons Sastre

Jubilats, assignatura pendent de la societat actual

Els jubilats, o el sector de la població no activa, és, a hores d'ara, una assignatura pendent de la societat. Les necessitats dels jubilats no han estat del tot assumides pels representants polítics, ni per la societat en general. A les seves reivindicacions hi podem trobar des de les ganes de conversar amb algú fins a la il·lusió d'enamorar-se, o de treballar per ocupar el temps.

Posats en comunicació amb M^a. Teresa Ratier, co-neixedora de la Problemàtica dels Jubilats, degut al seu permanent Contacte amb aquest Col·lectiu, pel seu càrrec com a Presidenta d'Unió Democràtica de Pensionistes, hem intentat acostar-nos a la realitat més immediata d'aquestes persones que passen dels 65 anys.

MARGINACIO FAMILIAR, I SOLEDAT

En l'actualitat la vellesa, des del punt de vista de la integració social, es troba en ínfimes condicions. El vell ha passat a ser el centre de l'entorn familiar, a ser una molèstia, un moble vell que només té, segons la família, una opció: anar a una Residència, que equi-

val a la marginació de la persona major.

Aquesta situació és una conseqüència de l'evolució de la societat, del progrés, la necessitat de treballar per part del matrimoni jove, i la falta de temps per cuidar els majors. A més, la pèrdua del respecte tradicional a la persona major, és una altra de les causes d'aquest abandonó de la societat, la qual ja ha obtingut el fruit econòmic d'aquella persona al llarg de més de 40 anys fent feina.

M^a. Teresa Ratier corrobora aquestes afirmacions quan diu «en quinze anys la situació ha empitjorat. Abans el vellet era el conseller, el nucli de la família, entorn del qual es creava una pinya d'estimació i respecte, i ara la realitat és una altra; el vellet se sent allunyat d'aquest entorn de sempre, no fa feina, la família no és a casa i la font de vida, la pensió, és baixa, en els més abundosos dels casos».

Segons estudis realitzats per psicòlegs sobre aquest tema «els vells temen la soledat física però encara més la psíquica, que ocasiona malalties de caire depressiu».

Aquesta marginació sofrida per la vellesa és corre-

lativa, per tant, a la problemàtica de la soledat i l'abandó, no solament físic (el nucli familiar és substituït per la Residència) sinó també psicològic (la pèrdua del contacte amb el fill o amb els néts).

INACTIVITAT

Els jubilats esdevenen amb un espai de poques hores, quan compleixen l'edat de poques hores, quan compleixen l'edat dels 65 anys, de persones actives a persones sense ocupació. Aquest és el primer problema que se li planteja a la persona. L'adaptació a la nova forma de viure i organitzar-se és necessària per enfrontar-se a l'etapa que es diu «la tercera Edat».

La societat actual, des de la seva òptica d'esment constant a la productivitat i rendiment econòmics, ja no té en compte el jubilar des del moment que no és útil al sistema. A partir d'aquí sorgeix el factor marginació.

SITUACIO DE LES PENSIONS

Ratier detallà, des del seu punt de vista, la situació actual de les pensions, en relació a la problemàtica

diària de la Tercera Edat. Segons la presidenta d'Unió Democràtica de Pensionistes, «totes les dificultats del jubilat sorgeixen en un primer moment de la mínima pensió que percep».

El passat mes de febrer, des del Govern Central, es va donar a conèixer l'oferta de Concertació Social i el futur equipament de les pensions amb el sou mínim. Segons Ratier, però, «les pensions són el conte dels polítics, el seu únic discurs, que sembla que mai no se durà a terme... la mentalitat antiga no pot entendre com l'augment del 8% sobre 17.000 ptes és positiu, si el nivell de vida, en comparació, ha augmentat en un percentatge molt més elevat; l'augment, per tant, quasi no és notat pel jubilat que cobra manco». A més M^a. Teresa Ratier recorda que la societat, encapçalada pels polítics, només té esment als vells de la Tercera Edat, en època d'eleccions: «Només se'n recorden del jubilat en temps d'eleccions. Però els jubilats no estan ni representats dins cap òrgan ni institució política, ni han estat atesos els seus problemes. En set anys, tothom ha demostrat que només s'en cuiden dels

vells a l'hora d'exercir el vot».

NECESSITATS ACTUALS

Les necessitats actuals d'aquest col·lectiu s'han agreujat en els últims anys. «En primer lloc, segons Ratier, encara no s'han complert els objectius bàsics per «reinsertar» els vells dins la societat. Fallen les qüestions legals i la resolució de la problemàtica citada ja de les pensions. A més s'ha d'aconseguir la correcta repartició dels Pagaments de les xifres».

Però hi ha d'altres necessitats que també tenen la seva importància. A més de la millora de les condicions de vida, es fa necessària formentar les reunions i associacions de caire participatiu, no només per fomentar al divertiment sinó algun tipus d'activitat de caràcter cultural. Segons M^a. Teresa Ratier «els jubilats han de participar en tot, s'han de sentir útils, no marginats... que hi estan. L'ideal seria que estiguessin recolzats pel seu poble, i oferir altres alternatives com són la participació i organització de qualsevol cosa, conferències de nutrició, de medicina, visites a exposicions, com a qualsevol altra persona...».

En els últims anys semblava que la necessitat més superficial ha estat cobertes. Ens referim a festes, excur-

sions, balls, viatges. Però falta fomentar les relacions sinceres entre societat i jubilat.

La solució que Ratier dona al problema és clara i evident, però no deixa d'ésser quasi utòpica: «organitzar actes no solament entre els jubilats sinó entre la societat en general on hi tinguin cabuda tots els ciutadans, i no deixar al marge cap sector de la població».

LA RESIDENCIA: ES UNA SOLUCIO?

Segons dades publicades recentment, en l'actualitat a Palma hi ha hagut un ascens del percentatge de nivell d'ocupació de les Residències per a la Tercera Edat, partanyents tant en el sector públic com en el privat, Ratier, al respecte, opina que «la residència és la primera solució pels jubilats sense família. Però la residència també entristeix. No pot ésser una obligació per tots els jubilats sinó només pels que no tinguin altra sortida. Crec que és la família la qual ha d'admetre cuidar els seus vells, aprendre a conviure amb ells».

La solució, per tant, parteix en primer lloc de la conscienciació del jubilat perquè, com diu Ratier, «té tots els drets del món, com qualsevol altre individu», i després mentalitzar el nucli familiar.

Els jocs prohibits

Antany estaven prohibits una cantidat llarga de ocs de cartes, perquè, segons el criteri dels governs d'aquell temps, eren els tals jocs perjudicials a la societat: els jugadors s'exposaven a perdre els doblers que necessitaven per sostenir les seves famílies.

Els mallorquins, tan els de Ciutat com el de la part forna, com ara es diu, eren prou aficionats molts a mesclar les cartes, uns per veure de fer quatre doblers, que les eren precisos i les fotien els pocs que tenien i la majoria per vici, que a les hores era vici el jugar a n'els jocs prohibits, essent, entre altres: el bacarrà, el monte, el calandrà, el catxo, el póker, el set i mig i una bona serie de jocs d'envit o solsament de sort, com es jugant al «burro» posar a la carta més alta.

Les autoritats perseguien i castigaven els que, de tard en tard agafava la Guardia Civil o altres guardians de l'ordre, però els jugadors se les arreglaven deixant els cafès del poble i anant a jugar per casetes de foravila i posant, en certs cassos qualcú que vigilàs, pagant-lo, i si veia bubotes donava avis del perill. Eren mals d'agafar amb les cartes en les mans i els doblers damunt la taula. A Selva, fa una corentena d'anys, una temporada llarga va ésser l'encarregat de vigilar la Guardia Civil, mentres se jugava a una caseta abaix del poble, en Llorenç Nan i era vertader nanet, natural de la vila, que havia habitat molts d'anys per Ciutat, no tenia ofici ni benefici, però visqué. Per cada dia d'aquella vigilància li donaven dos duros, segons ell.

A altres bandes també se jugava i solia ésser a un salonet, més o manco retirat, a les Societats dels Senyors, a Ciutat a Les Mines i a La Veda, i les autoritats pareixia que feien els ulls grossos. N'hi va haver antany en aquelles cases, més d'un, que quedaren més pelats que un jonc. Se porien trobar asseguts a les taules de joc d'aquelles Societats alguns jugadors d'ofici.

S'han conegut pocs jugadors que arribassin a fer doblers mesclant les cartes, per ventura alguns pocs dels del ofici, que la majoria de vegades tenien les

cartes senyades o feien les seves trampes prestodiales; per exemple, segons m'explica un cafeté: generalment eren dos, que fingint no conèixer-se s'asseien a la taula del joc d'envit i quan veien la seva, o sia, quan damunt la taula hi havia una cantidat grossa, ells pujaven la jugada a cantidats superiors a la que els jugadors d'aquells entorn suposaven no porien o no gosaven exposar-se i se feien amb els doblers. La majoria de vegades el segon jugador s'havia assegut a la part contrari i el feia les seves senyes i llevores jugaven damunt segur.

Si tenien les cartes senyades, sempre de forma molt mala de ceneixer, ja sabien quan les seves eren millors i també els doblers anaven de cap a ells; però aquets i tot, pocs acabaven rics. Alguns que se sabien retirar-se d'hora, passaven les seves velleses amb les necessitats cobertes, els altres acabaven la seva vida a la Misericòrdia o a les Hermanites i algú acabava essent un senyor. Un exemple dels primers: en Toni Muxella de Selva; dels segons en Toni es Bril de Ciutat i dels tercers en Joan Pomar també de Ciutat. Tots ells ja son morts.

Ara el concepte dels jocs prohibits ha canviat totalment: ja els que comanden no les considerem com a perjudicials a la societat. S'autoritza i se cobra la prima a n'els Casinos i allà se juga a tots ells jocs que se vulgui i si fan com a perseguir aquells que a n'els cafès de poble o casetes de foravila juguen a jocs d'envit o parecuts, pareix que més que res perseguixen a una defraudació a l'Estat, que altra cosa, que seria immoral haguent-hi tants de Casinos autoritzats i tantes i tantes de loteries, quinielles i demés màquines jugadores.

Aquesta llibertat en el joc, avui protegida per l'Estat, ¿per treure doblers? ¿Es bona i moral per la Societat o segueix essent xereca? La Societat actual pareix que l'admet i l'Estat, el gran beneficiat, la tolera i la fa creixe més cada dia.

¿Que'n direm d'aixó?

ANTONI GALMES
IRIERA

— EN SELVA —

Se vende casa, planta
baja con corral y piso.
Vivienda superior

Tel: 50 58 98
Llamar solo tardes

P. Quetglas, campeón provincial de salto de longitud

J. Luis Salas, campeón provincial en 1.000 y 3.000 metros

EN LA FINAL TERRITORIAL, CELEBRADA EN MAHON

Exito de los atletas José Luis Salas y Pedro Quetglas, con un balance de tres títulos provinciales

El pasado fin de semana, se disputó en la isla hermana de Menorca, y más concretamente en Mahón, la final territorial de atletismo Infantil y Cadete, bajo la organización de la Consejería de Educación y Cultura del Govern Balear. Cabe destacar la nutrida presencia de un importante número de atletas, representativos de las islas de Ibiza, Menorca y Mallorca.

Entre la expedición mallorquina, se encontraban dos atletas inquenses, que en su condición de campeones de Mallorca, acudían a la cita menorquina, a fin de mejorar sus marcas e intentar adjudicarse el título provincial, y la verdad es que tanto José Luis Salas, del Club Pollensa, y Pedro Quetglas, del Club Olimpo de Inca, estuvieron a la altura que de ellos se espera-

ba, ya que se adjudicarían tres títulos provinciales y un subcampeonato balear.

José Luis Salas en las pruebas de mil y tres mil metros lisos demostró su neta superioridad sobre el resto de participantes de Ibiza y menorca. Es más, en su espectacular demostración de poderío y fuerza al

tiempo que se adjudicaba el título de campeón, lograba batir sus propias marcas, al conseguir un crono de 2'34 en 1.000 metros, cuando su marca era de 2'35. Mientras que en la prueba de tres mil metros, su crono fue de 8'56, mientras que su marca era de 8'58. Es decir, que junto al triunfo, José

Luis Salas, logró rebajar sus propias marcas.

Pedro Quetglas, del OLIMPO, en la tarde del sábado, competió con los mejores atletas cadetes de la especialidad de salto de longitud de Ibiza y Menorca. Tras interesante y reñida lucha, el deportista mallorquín se impuso con un

salto de 5'93 que le adjudicaba el título de campeón provincial. Si bien, con este salto, no lograría rebajar el record de Baleares, que obtiene el mismo Pedro Quetglas con un salto de 5'96. De todas formas el título de campeón balear era para el inquense.

En la mañana del domingo Pedro Quetglas, con una pequeña lesión a cuestas, producida el día anterior, y que le mermaba algunas facultades, luchó en primer lugar para mejorar su marca de triple salto, y lo consiguió con un salto de 12'48, mejorando por lo tanto sensiblemente su salto que le proporcionó el título de campeón de Mallorca. Pero este salto no fue suficiente para conseguir el título de campeón balear, toda vez que fue superado en tres centímetros por el campeón menorquín. De todas formas, el atleta de

Inca, se adjudicó el título de subcampeón balear de triple salto, que junto al título de campeón balear en salto de longitud hace muy meritoria y brillante su participación en estos campeonatos provinciales.

En definitiva, éxito de los atletas José Luis Salas y Pedro Quetglas, que en tierras menorquinas consiguieron un balance altamente positivo, al conquistar nada más y nada menos que cuatro títulos provinciales. Tres en categoría de campeones y una de subcampeón.

Creo sinceramente, que el mundo del deporte local se encuentra de enhorabuena, toda vez que si en la categoría junior de atletismo, Inca cuenta por excelencia con dos auténticas figuras, como son Mateo Cañellas y Arnau Fontanet. no es menos cierto que en la categoría cadete, José Luis Salas y Pedro Quetglas, poco a poco van cristalizando en estas realidades que todos esperamos.

En fin, nuestra más sincera felicitación a los dos por sus últimos triunfos como campeones de Mallorca y provinciales. Felicitación que hacemos extensiva a sus dos Clubs, Olimpo y Pollensa, y como no, a sus respectivos entrenadores, Manuel Blanco y José Perraló.

ANDRES QUETGLAS

muebles

LLABRES

INCA

MAYOR, 48
GRAN VIA COLON, 46

PALMA

31 de DICIEMBRE, 26
PASEO MALLORCA, 16

Comedores
Dormitorios
Tresillos

Muebles auxiliares
Objetos regalo

AMUEBLAMIENTO DE APARTAMENTOS
FABRICA GRAN VIA DE COLON, 28

Grup Ecologista ADENA d'Inca

Excursión popular al Puig Major

El próximo día 18 de Junio se ha programado una excursión popular al PUIG MAJOR... visitando las instalaciones de los rádares.

HORA DE CONCENTRACION: 8'30 (de la mañana).

SALIDA: Domingo día 18 de Junio.

LUGAR DE CONCENTRACION: Delante la emisora de Radio Balear.

COMIDA: Individual (cada uno deberá llevar la suya).

PRECIO POR PERSONA: 700 ptas.

LUGAR DE REGRESO: El mismo de la concentración.

HORA DE REGRESO: Alrededor de las 18 h.

MATERIAL A LLEVAR: Nada en especial, simplemente el necesario para una excursión y ropa de abrigo.

PLAZAS: 65 como máximo.

INSCRIPCIONES: Hasta el viernes día 16 de Junio de 1989.

LUGAR DE INSCRIPCION: En la Librería Durán. Tel: 500101.

Tenis en las «XII Horas del Deporte»

El pasado sábado día 10, y esa vez sin interrupciones por lluvia, se celebraron los partidos pendientes de tenis para conocer los finalistas en las tres categorías en que se celebra ese popular torneo en el Sport-Inca.

A las 9 en punto de la mañana se comenzaban los primeros encuentros ocupando las seis pistas de que dispone el complejo de Inca, y eran casi las 4 de la tarde cuando se entregaban los trofeos a los finalistas, en unos momentos en que todos los aficionados al tenis estaban absortos viendo a través de la televisión como Arancha Sánchez Vicario vencía a la número uno del mundo en un apretado «tie-break» en el primer set. Pero aprovechando uno de los descansos en el torneo de Roland Garros, se procedió con toda rapidez a la entrega de premios, ya que ninguno de los que asistíamos a ese acto podíamos permitirnos el dejar de vivir las emociones de una final del Gran Slam, en la que una española estaba a punto de convertirse en la mejor jugadora del mundo sobre tierra batida.

El cuadro de finalistas quedó como sigue:

SUBCAMPEONES

Alevines
Femenino Viky Valles (Sport-Inca).

Masculino Salcedo (Club Gran Playa del Arenal).

Infantiles
Femenino Cris Galvez (Club Gran Playa del Arenal).

Masculino Marcos Riutord (Tenis Port de Can Picafort).

Cadetes
Femenino M. Martínez (Príncipes de España).

Masculino Fernando Díaz (Club Gran Playa del Arenal).

CAMPEONES

Alevines
Femenino Eva Mª García (Príncipes de España).

Masculino G. Genovard (Tahoe de Palma).

Infantiles
Femenino Margarita Perello (Sport-Inca).

Masculino Carlos Moya (Club Gran Playa del Arenal).

Cadetes
Femenino Josefina Cuart (Príncipes de España).

Masculino Miguel Sebastián (Tenis Port de Can Picafort).

Mallorca At. 3 - Constancia, 0 Claro dominio del equipo palmesano

No tuvo excesivas dificultades el Mallorca Atl. para vencer de forma holgada al cuadro de Inca, que a lo largo de la confrontación apenas creó problemas al equipo mallorquinista, que consiguió una holgada y cómoda victoria frente a un inoperante sistema táctico del cuadro visitante.

Visto lo acontecido sobre el terreno de juego, el equipo inquense pudo haber encajado una derrota mucho más abultada, toda vez que los mallorquinistas crearon muchos y serios peligros para el portal de Martínez. Por contra, los de Inca, apenas inquietarían el portal de Juan Carlos.

En definitiva, un partido de puro trámite el que disputaron mallorquinistas y constancieros, con victoria justa y merecida de los campeones.

Cuidó de la dirección del partido, el colegiado señor Ferriol Capó, que tuvo una correcta actuación. Facilitada por la deportividad de

ambos conjuntos. Mostró tarjeta de amonestación al jugador Monserrat del Mallorca Atl. presentados a sus órdenes, los equipos las siguientes alineaciones.

MALLORCA ATLETICO.- Juan Carlos, Del Campo, Magín, Fonseca, Monserrat, Zamora, Liebana, Marcos, Raúl, Chichi, Samper, (Magaña).

CONSTANCIA.- Martínez, Perelló, Llobera, Ballester, Sierra, Nuviala, Cuadrado, (Bailón), Serra, Mas, Luis, Quetglas (Barcelona).

Los autores de los goles mallorquinistas, fueron Zamora, Marcos y Monserrat, en los minutos quince, cincuenta y cinco y setenta y cinco respectivamente.

En definitiva, un partido más que se disputó sin alicientes, a la espera de la jornada final del campeonato de liga, que ya se encuentra a la vuelta de la esquina.

ANDRES QUETGLAS

Constancia - Arenal, partido del domingo en el Nou Camp

Si a estas alturas del campeonato de liga, pocos son los alicientes que se pueden deparar a los seguidores del Constancia. Es evidente que la visita del Arenal, equipo cargado de puntos negativos, no va a despertar el interés de los aficionados del fútbol, y en consecuencia, es de esperar que una vez más las gradas del Nou Camp se verán casi desiertas.

Es evidente que hagan, a lo largo de todo el campeonato, el seguidor blanco nunca ha estado al lado de su equipo, de su club, para apoyarle y fortalecerle si era necesario en todos los aspectos y órdenes. Por lo tanto, cuando el campeonato toca prácticamente a su fin, todos debemos reflexionar de cara al porvenir de la entidad.

Como apuntaba, un par de líneas más arriba, el próximo domingo visita el feudo inquense el equipo del Arenal, un equipo que figura en la tabla con ocho puntos negativos en su haber. Un equipo en el que figuran un par de exjugadores del Constancia, tal es el caso de Gabaldón y Bueno, y que en cierta manera, puede su presencia, dar un poco de interés a la confrontación, en la que los de casa, nada se juegan.

Resumiendo, Constancia y Arenal, en partido de puro trámite para los inquenses, midan sus fuerzas el próximo domingo a partir de las seis de la tarde sobre el verde terreno de juego del Nou Camp de Inca.

A.Q.

LEA ULTIMA HORA

CURSOS de VERANO

PARA APRENDER A ESTUDIAR

CURSOS DIDATEC DE TECNICAS DE ESTUDIO

¡Estudiante!

¿BUSCAS EL EXITO EN TUS ESTUDIOS?

- Aprende un método de estudio, rápido y eficaz.
- Cómo desarrollar la MEMORIA?
- ¿Cómo puedo leer mejor y más rápido?

AHORA TIENES LA OPORTUNIDAD: **EN INCA**

- Durante 2 semanas (del 3 al 14 de Julio)

- Lugar: Colegio "La Salle"

c/. Ses Coves s/n.

Reserva tu plaza ahora mismo llamando al

Tel: 71 61 30

Didatec te enseña a estudiar
Vía Alemania 13 - 1º - 07003 PALMA

¡ ATENCION !

VIDEO - CLUB

LIBRERIA — PAPELERIA

ARIAS

en C/. Obispo Llompарт, 45 — INCA

**Pone en su conocimiento el
nuevo horario comercial:**

LUNES A VIERNES

De 9 a 13 horas por la mañana

De 17 a 21 horas por la tarde

Los sábados de 9 a 13 horas

Les esperamos

Gracias por su visita...

Semana Verde de Sa Nostra

Lo mejor del Verano

Con el conocimiento de la Conselleria de Economia y Hacienda 26/05/89, Govern Balear -

Si quiere disfrutar intensamente del verano, aproveche la Semana Verde de "Sa Nostra". Durante estos días, en cualquiera de nuestras oficinas podrá conseguir, con toda facilidad, alguno de nuestros miles de premios directos

(camisetas, mochilas, toallas) o un boleto numerado para participar en el extraordinario sorteo de tiendas de campaña, bicicletas y shoemarines.

"SA NOSTRA"
CAJA DE BALEARES

Recoja sus boletos en cualquier oficina de "SA NOSTRA" del 19 al 23 de Junio